

Μεγάλο το ρίσκο του ανοίγματος

Γ Ν Ω Μ Η
 ΤΟΥ ΑΓΓΕΛΟΥ ΣΤΑΓΚΟΥ

Η αλήθεια είναι ότι η Ελλάδα τα έχει πάει αρκετά καλά έως τώρα στην πανδημία, ουχίκριτικά με όσα συμβαίνουν τους τελευταίους 12 μήνες σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες και ακόμη παραπέρα, στη Δύση ολόκληρη. Είναι, φυσικά, τραγική η απώλεια των άνω των 5.000 νεκρών στη χώρα, που έχει προκαλέσει στο πέρασμά της και συνεχίζει η COVID-19, όμως δεν είναι δυνατόν να μη λαμβάνονται υπόψη οι διεθνείς εμπειρίες στις συγκρίσεις. Με δεδομένες τις όποιες αστοχίες στη λήψη μέτρων, τις αντιδράσεις και τις απειθαρχίες από μεγάλα τμήματα της κοινωνίας, αλλά και τις μεγάλες επιδόσεις των Ελλήνων ειδικών, οι οποίοι με τις συμβουλές τους καθοδήγησαν την κυβέρνηση σε επιτυχείς αποφάσεις, ή τις πρωϊκές προσπάθειες του προσωπικού του Εθνικού Συστήματος Υγείας να αντεπεξέλθει.

Είναι επίσης αλήθεια πως παράλληλα με την απώλεια ανθρώπινων ζωών, η επέλαση του κορωνοϊού έχει προκαλέσει πολύ μεγάλο κόστος και σε άλλους ζωτικούς τομείς. Στην οικονομία ιδιαίτερα, αλλά και ο την ψυχολογία των πολιτών, ιδίως των παιδιών, που ζουν μεταξύ φόβου νό-

σοπης και γενικής κούρασης εξαιτίας των περιοριστικών μέτρων για να αντιμετωπιστεί η πανδημία. Αναμφίβολα, τα πράγματα έχουν φτάσει στα όριά τους, ίσως και να τα έχουν ξεπεράσει, γεγονός που φαίνεται από τη χαλάρωση που παρατηρείται στην καθημερινή συμπεριφορά του κόσμου, μαζί με τα αγκομαχτά που ακούγονται από παράγοντες της οικονομίας, περιλαμβανομένων κυβερνητικών στελεχών. Υπό αυτήν την έννοια, είναι δικαιολογημένες οι πιέσεις που ασκούνται για άνοιγμα των σχολείων και κυρίως του λιανεμπορίου.

Ωστόσο, το ρίσκο είναι πολύ μεγάλο και είναι εξαιρετικά πιθανό η χώρα να βιώσει καταστάσεις ανάλογες με αυτές του Ηνωμένου Βασιλείου, της Γερμανίας, της Ιρλανδίας και άλλων που τόλμησαν κάποια στιγμή να χαλαρώσουν τα μέτρα για να ανακουφίσουν τις οικονομίες τους. Οποιος παρακολουθεί ο τοιχειωδώς την εξέλιξη της πανδημίας αντιλαμβάνεται ότι η Αττική βρίσκεται στην

κόψη του ξυραφιού, ενώ καθημερινά προκύπτουν νέα εστιασμένα κρουσμάτων στην επαρχία, όπου πολλές τοπικές κοινωνίες αποδεικνύουν ουσιαστικά ότι δεν αντιλαμβάνονται τη σοβαρότητα της κατάστασης. Όχι ότι στην πρωτεύουσα οι αντιλήψεις είναι πολύ διαφορετικές, αλλά εδω τα μέτρα τηρούνται κάπως πιο ευλαβικά και υπάρχει μεγαλύτερη κοινωνική πίεση, ανάμεικτη με φόβο, για την τήρησή τους.

Είναι σαφές ότι η δυσπραγία της οικονομίας λόγω του κορωνοϊού, σε συνδυασμό με τις αφόρητες πιέσεις που ασκεί ανοικτά για ο εμπορικός κόσμος, οδηγούν την κυβέρνηση στην απόφαση να ανοίξει με κάποιο τρόπο την αγορά. Ο Κυρ. Μητσοτάκης το δήλωσε οχεδόν σαφώς στην τελευταία του συνέντευξη, αλλά ενώ πρόκειται για μία πολιτική απόφαση –αναγκαστική, σωστή ή όχι– η κυβέρνηση θέλει να έχει και τη στήριξη των ειδικών. Είναι όμως κακό να τους μέζουν για να ουνανέσουν... Μακάρι οι συνέπειες να μην είναι σοβαρές, αλλά προς το παρόν ο ιός τρέχει πιο γρήγορα από τον εμβολιασμό, εξ ου και ο φόβος ότι το άνοιγμα της αγοράς θα έχει κόστος μεγαλύτερο από το κλείσιμό της!